

Ἡ συνέντευξη τῆς Σοφίας

Εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσω τὴ Σοφία στὸν 15ο ὄροφο μεγάλου ἰδιωτικοῦ νοσοκομείου στὴν Ἀθήνα. Πῆγα κατόπιν προτροπῆς τοῦ πνευματικοῦ μου νὰ συναντήσω ἕναν σπουδαῖο ἄνθρωπο, πού νοσηλεύεται ἐκεῖ καὶ νὰ πάρω μαθήματα ζωῆς. Αὐτός ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἡ Σοφία, ἡ ὁποία παρότι εἶναι καθηλωμένη καὶ ἀκίνητη πολλὰ χρόνια ἐξαιτίας ἑνὸς σοβαροῦ νευρομυϊκοῦ νοσήματος, ἀφενὸς μὲν δὲν χάνει τὸ κουράγιο τῆς καὶ ἀφετέρου ἔχει βρεῖ τρόπους μέσω ἑνὸς προηγμένου συστήματος ὑπολογιστῆ νὰ ἐπικοινωνῶν με ὄλο τὸν κόσμο.

Ἔτσι, τὸ μυαλό τῆς ἐργάζεται πυρετωδῶς, καθὼς με μιά τεχνολογία, πού βασίζεται σὲ ὀπτική χρήση πληκτρολογίου στέλνει καὶ λαμβάνει με τὸν ὑπολογιστὴ μηνύματα, γράφει κείμενα συμπαράστασης σὲ αὐτοὺς πού ὑποφέρουν, ἀλλὰ καὶ ὑπέροχα ποιήματα γεμάτα εὐαισθησία καὶ συναίσθημα. Ὄταν πῆγα νὰ τὴ δῶ, ἀντίκρισα μιά πανέμορφη κοπέλα με τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη, πού φάνηκε νὰ χαίρεται με τὴν ἐπίσκεψή μου. Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση τὸ φωτεινὸ τῆς πρόσωπο, τὸ γεγονός ὅτι τὸ δωμάτιό τῆς ἦταν εὐχάριστο, σάν ἕνα παιδικὸ δωμάτιο γεμάτο ζωγραφιές καὶ χρώματα, ἐνῶ ἡ νοσηλεύτρια καὶ βοηθός τῆς φαινόταν ὅτι τὴν ἀγαποῦσε πολὺ καὶ καταλάβαινε τίς ἐπιθυμίες τῆς μόνο με τὸ βλέμμα τῆς.

Εἶχα τὴν χαρὰ νὰ γνωρίσω τὴ Σοφία καὶ θὰ ἤθελα νὰ τὴ γνωρίσετε κι ἐσεῖς. Ἔτσι τῆς ἔστειλα μερικές ἐρωτήσεις σάν συνέντευξη καὶ οἱ ἀπαντήσεις τῆς ἀποτελοῦν τὸ κείμενο πού ἀκολουθεῖ.

1) Πότε ξεκίνησες νὰ γράφεις ποιήματα καὶ γιατί;

Ξεκίνησα νὰ γράφω ποιήματα τὸ 2009. Ἀφορμὴ στάθηκε ἡ γνωριμία μου με κάποιους Κρητικούς. Ἐκεῖνη τὴν περίοδο νοσηλεύομαι σὲ ἕνα τρίκλινο δωμάτιο τοῦ νοσοκομείου, ὅπου βρίσκομαι τὰ τελευταῖα 13 χρόνια. Στὸ διπλάνο μου κρεβάτι, λοιπόν, νοσηλεύοταν μιά κυρία ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης. Ἀφοῦ γνωριστήκαμε, ἀρχίσαμε νὰ κάνουμε πολὺ καλὴ παρέα, παρὰ τὸ ὅτι βρισκόμασταν σὲ ἕναν ὄχι καὶ τόσο εὐχάριστο χῶρο. Κάποια στιγμή, ὁ σύζυγος καὶ ὁ γιὸς τῆς κυρίας Μαρίας, μοῦ ἀφιέρωσαν δυὸ ὑπέροχες μαντινάδες. Τότε, μοῦ γεννήθηκε ἡ ἰδέα νὰ ἀπαντήσω με τὸν ἴδιο τρόπο. Ἔτσι, “ἔπλεξα” στὸ μυαλό μου μιά 15σύλλαβη στροφή καὶ με τὴν βοήθεια τῆς ἀποκλειστικῆς μου νοσοκόμας, γράμμα-γράμμα, τοὺς ἀπάντησα με τὴν δική μου μαντινάδα. Αὐτοὶ ἐνθουσιάστηκαν καὶ γιὰ ἀρκετὴ ὥρα συνεχίστηκε ἡ στιχομυθία μας με ἀλλεπάλληλες μαντινάδες. Αὐτὸ λοιπόν ἦταν τὸ ἔναυσμα γιὰ τὰ ποιήματα καὶ εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδιάς αὐτοὺς τοὺς ἐξαιρετοὺς ἀνθρώπους, πού με βοήθησαν νὰ ἀνακαλύψω ἕνα κρυμμένο κομμάτι τοῦ ἑαυτοῦ μου. Ἐνα συναρπαστικὸ ταξεῖδι εἶχε ἤδη ξεκινήσει. Εἰκόνες καὶ ἀναμνή-

σεις τοῦ παρελθόντος, παιδικὰ βιώματα, ἀλλὰ καὶ σκέψεις καὶ προβληματισμοὶ παρήλαυναν ἀπὸ τὸ μυαλό μου, πλέκονταν σὲ τετράστιχα καὶ ἀποτυπώνονταν σὲ ἕνα κομμάτι χαρτί. Τίποτε, ὅμως, ἀπὸ αὐτὰ δὲν θὰ γινόταν χωρὶς τὴν Θεῖα φώτιση καὶ εἶμαι εὐγνώμων στὸν Θεὸ πού μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία, νὰ ἐκφραστῶ με ἕναν τόσο ἰδιαίτερο τρόπο, ὅπως ἡ ποίηση.

2) Ποιὸς εἶναι ὁ ἀγαπημένος σου ποιητῆς καὶ συγγραφέας;

Φοβάμαι πὼς θὰ σᾶς ἀπογοητεύσω. Ποτέ δὲν ἤμουν μανιώδης ἀναγνώστρια. Παρότι στό σχολεῖο ἤμουν πολὺ καλὴ μαθήτρια, με μεγάλη ἀγάπη γιὰ τὰ ἀρχαῖα, δὲν ἀφιέρωνα ἰδιαίτερο χρόνο στὴν μελέτη λογοτεχνικῶν βιβλίων. Ἄν, ὅμως, ἔπρεπε νὰ ἐπιλέξω κάποιους συγγραφεῖς, θὰ ξεχώριζα τὸν Παπαδιαμάντη, τὸν Βιζυηνό καὶ ἀπὸ ποιητὲς τὸν Σολωμὸ καὶ τὸν Παλαμᾶ.

3) Τί πιστεύεις γιὰ τὴν κρίση σήμερα. Πὼς πρέπει νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουμε;

Δυστυχῶς, τὰ χρόνια πού ζοῦμε εἶναι πολὺ δύσκολα γιὰ ὄλους μας. Πιστεύω ὅτι, πέρα ἀπὸ τὴν ἀδι-

αμφισβήτητη οικονομική κρίση, πού λίγο ή πολύ ό καθένας μας καθημερινά βιώνει, ύπάρχει μία βαθύτατη κοινωνική καί πνευματική κρίση. Ή φθορά καί ό ξεπεσμός μας έχει άρχισει πολλά χρόνια πρίν καί φτάσαμε σιγά σιγά στήν σημερινή τραγική κατάσταση. Γκρεμίσαμε ό,τι ώραιότερο είχαμε. Οί πρωταρχικές έννοιες πού δίνουν άξία καί νόημα στήν ζωή μας, όπως θρησκεία, πατρίδα, οικογένεια, καταβαραθρώθηκαν. Στραφήκαμε στήν ύλη, λησμονήσαμε τόν Θεό, χάσαμε τήν άγάπη, αλλοιώσαμε τήν ήθική μας ύπόσταση. Καί σάν νά μήν έφταναν όλα αυτά, μάς χτύπησε καί ή οικονομική κρίση. Ίσως όσα λέω δείχνουν πολύ τραγικά καί άπαισιόδοξα, όμως δυστυχώς είναι ή σκληρή πραγματικότητα. Πιστεύω άκράδαντα ότι μπορούμε νά αναστρέψουμε τήν κατάσταση, άρκει νά αναγνωρίσουμε τά λάθη μας, νά άφυπνιστούμε καί νά βρούμε ξανά τόν χαμένο δρόμο μας. Ύπάρχουν ύγιη κύτταρα στήν κοινωνία μας, φτάνει νά τά άνακαλύψουμε. Όλοι μαζί ένωμένοι, μέ κυρίαρχο όπλο τήν άγάπη, έχουμε τήν δυνατότητα νά χρίσουμε ένα καινούργιο κόσμο καί νά ξαναβρούμε τήν χαμένη μας άξιοπρέπεια. Φτάνει νά τό θελήσουμε.

4) Ποιά είναι τά αγαπημένα σου πρόσωπα;

Πρωτεύουσα θέση στήν καρδιά μου έχει ή οικογένειά μου. Νοιώθω εύλογημένη, γιατί μεγάλωσα σέ μία θαυμάσια οικογένεια, πού κύρια γνωρίσματά της ήταν ή άγάπη καί ή δοτικότητα. Οί γονείς μας μάς γαλούχησαν μέ όλες τίς βασικές άξίες τής ζωής καί πίστη στόν Θεό. Ή μητέρα μου, δυστυχώς, έφυγε από αύτή τήν ζωή πρίν έννέα χρόνια, ό πατέρας μου, δόξα τω Θεω, είναι καλά γιά τήν ηλικία του. Ο λατρεμένος μου άδελφός είναι ό φύλακας-άγγελός μου καί του χρωστάω τά πάντα. Πρίν λίγα χρόνια, ή οικογένειά μας μεγάλωσε. Ο Θεός έστειλε μέ θαυματουργικό τρόπο, μία θαυμάσια κοπέλα στόν άδελφό μου καί σύντομα ένώθηκαν μέ τά ίερά δεσμά του γάμου. "Έτσι, σήμερα έχω μία άκόμη άδελφή καί δυό ύπέροχες άνηψούλες. Πέρα, όμως, από τήν οικογένειά μου, περιοσιχίζομαι από εξαίρετους ανθρώπους πού μέ αγαπούν αληθινά. Ίδιαίτερη θέση κατέχει στήν καρδιά μου ό πνευματικός μου, ένας μοναδικός άνθρωπος πού, από τήν στιγμή πού μπήκε στήν ζωή μου, όλα άλλαξαν. Ευχαριστώ καί δοξάζω καθημερινά τόν Θεό γιά όλες αυτές τίς εύλογίες Του. Τούς αγαπώ πολύ όλους καί τούς ευχαριστώ γιά τήν άγάπη καί τήν δύναμη πού μου δίνουν.

5) Ποιό ιστορικό πρόσωπο θαυμάζεις καί γιατί;

Δέν θά ήθελα νά άναφερθώ σέ κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο, γιατί θά άδικούσα τόσους άλλους πού έβαλαν τήν σφραγίδα τους στήν διαμόρφωση τής ιστορίας. Θά σταθώ κυρίως στούς Άρχαίους "Έλληνες φιλοσόφους, πού φώτισαν μέ τό πνεύμα τους όλόκληρο τόν κόσμο, καθώς επίσης στούς άναρίθμητους Άγίους καί μάρτυρες τής Όρθοδοξίας, πού μέ τόν βίο τους μάς ύπέδειξαν πώς μπορούμε νά φτάσουμε, μέσω του ψυχικού κάλλους, στόν ένα καί μοναδικό δρόμο πού μάς ένώνει μέ τόν Ίησου Χριστό.

6) Ποιό είναι τό πρότυπό σου;

Είμαι τής άποψης ότι κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός, έχει τήν δική του ξεχωριστή προσωπικότητα καί τόν δικό του χαρακτήρα καί ως έκ τούτου δέν πιστεύω στά πρότυπα. Θά πρέπει, βέβαια, στήν προσπάθειά μας γιά τήν εξάλειψη των ελαττωμάτων καί των παθών μας, νά παραδειγματιζόμαστε από τήν ζωή των Αγίων μας, μέ άπώτερο σκοπό τήν σωτηρία τής ψυχής μας.

7) Πώς αντιλαμβάνεσαι τίς ενέργειες του Θεού στόν κόσμο;

Ο Θεός κάνει αισθητή τήν παρουσία Του μέ ποικίλους τρόπους, άλλοτε ασύλληπτα διακριτικά καί άλλοτε έμφανέστατα. Έμφανίζεται δίπλα μας σέ όλες τίς εκφάνσεις τής ζωής μας, άρκει νά έχουμε τό πνεύμα καί τήν ψυχή μας άνοικτά, γιά νά Τόν άντιληφθούμε. Ότιδήποτε συμβαίνει στήν ζωή μας, βασίζεται σέ ένα άριστοτεχνικά μελετημένο Θεϊκό σχέδιο. Είναι άδύνατο μέ τήν ανθρώπινη λογική μας νά συλλάβουμε τό μεγαλειό τής σοφίας του Θεού. Κάθε εύχάριστο ή δυσάρεστο γεγονός πού συμβαίνει στή ζωή μας, γίνεται γιά κάποιο λόγο, τόν όποιο μόνον Έκείνος γνωρίζει. "Όταν έρχόμαστε άντιμέτωποι μέ δυσάρεστες καταστάσεις, π.χ. μία άρρώστεια, νοιώθουμε μεγάλο πόνο καί λυγίζουμε. Αυτό είναι άπόλυτα φυσιολογικό, γιατί είμαστε άνθρωποι άδύναμοι, όμως στήν πορεία τής ζωής μας άποδεικνύεται περίτρανα ή σοφία του Θεού. Θά ήθελα νά άναφερθώ στήν δική μου περίπτωση, γιατί άποτελεί τρανή άπόδειξη όσων προανέφερα. "Όταν διαγνώστηκε ή πάθησή μου πόνεσα άφάναστα, έκλαιγα άσταμάτητα. Μέχρι τότε είχα μία άπόλυτα φυσιολογική ζωή καί σταδιακά όλα θά άλλαξαν.

Όμολογουμένως, η εξέλιξη της νόσου ήταν εξαιρετικά δύσκολη. Πέρασα διά πυρός και σιδήρου για άρκετο διάστημα. Όμως, ξνοιωθα την παρουσία του Θεού δίπλα μου. Μέ την βοήθειά Του και την στήριξη και την απέραντη αγάπη της οικογένειάς μου, ξεπέρασα κάθε δυσκολία και είμαι σήμερα, δοξασμένο τό όνομα του Ύψίστου, σέ μία καλή και σταθερή κατάσταση. Στην πορεία των τελευταίων 13 χρόνων όμως, παρότι είμαι ακίνητη, η ζωή μου άλλαξε πρός τό καλύτερο και απέκτησε ένα πιό ουσιαστικό νόημα. Κάποιες στιγμές βέβαια, μου λείπουν αγαπημένες άπλές άπολαύσεις, γιατί τό ανθρώπινο αδύναμο στοιχείο πάντα υπάρχει, όμως γρήγορα επανέρχομαι. Διαδραματίστηκαν τόσα γεγονότα, γνώρισα τόσο υπέροχους και αξιόλογους ανθρώπους και, –τό κυριότερο όλων– βρήκε την ευτυχία ό πολυαγαπημένος μου αδελφός, καθώς στον χώρο του νοσοκομείου γνώρισε την υπέροχη γυναίκα του και, όπως προανέφερα, έχουν σήμερα μία ευτυχισμένη οικογένεια μέ δυό πανέμορφα κοριτσάκια. Άν δέν είναι όλα αυτά θεϊκά δώρα και εύλογίες, τότε τί είναι; Βλέπετε γιατί είμαι ευγνώμων στον Θεό για την άσθένεια πού μου έδωσε; Γιατί νοιώθω εύλογημένη και ευτυχισμένη.

8) Ποιό είναι τό μεγαλύτερο προτέρημα και ποιό τό μεγαλύτερο ελάττωμά σου;

Άπό ελαττώματα άλλο τίποτα, νομίζω όμως ότι τό μεγαλύτερο είναι οι μεγάλες και κάποιες φορές άδικαιολόγητες φοβίες πού κυριολεκτικά μου δυσκολεύουν την ζωή. Δυστυχώς, όμως, ό φόβος είναι κάτι πού δέν ελέγχεται, παρακαλώ συνεχώς τον Θεό νά μέ βοηθησει νά τον ξεπεράσω. Όσον άφορά στά προτερήματα, τί νά σάς πω, ίσως ή ευαισθησία, αν θεωρείται προτέρημα.

9) Τί θά συμβούλευες τά άτομα πού πάσχουν από χρόνια νοσήματα και τούς συγγενείς τους;

Νά έχουν υπομονή, δύναμη, πίστη στον Θεό και νά ανακαλύπτουν μέσα από τον πόνο και την δοκιμασία τά θετικά σημεία πού σίγουρα υπάρχουν. Επίσης, νά μήν πάψουν νά ελπίζουν και νά συνεχίσουν νά όνειρεύονται.

10) Ποιά συμβουλή θά έδινες στά νέα παιδιά σήμερα;

Θά τά συμβούλευα νά κρατήσουν ζωντανά τά

ήθη, τά έθιμα, τίς παραδόσεις, την θρησκεία μας και νά πορεύονται στή ζωή τους μέ γνώμονα την αγάπη, σέ πείσμα όλων αυτών πού επιδιώκουν τον σκοταδισμό, την έχθρα και γενικότερα την εξαφάνιση της ίδιας μας της ιστορίας, για την όποία ως λαός είμαστε περήφανοι. Επίσης, θά προέτρεπα την σημερινή νεολαία νά μήν είναι τόσο προσκολλημένη στην τεχνολογία, νά βγει στην φύση, νά άπολαύσει την ανθρώπινη συντροφιά, αντί νά μιλάει μέσα από τον υπολογιστή. Νά μήν ξεχνάμε τό σοφό ρητό «ΜΕΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ».

11) Πώς μπορούμε νά βελτιώσουμε τό περιόδικό Κιβωτός;

Νομίζω ότι θά ήταν χρήσιμο νά μιλούν τά ίδια τά παιδιά μέσα από τίς σελίδες του περιοδικού και νά άρθρώνουν τον λόγο τους για όλα τά θέματα πού τούς άπασχολούν. Έτσι θά τούς δοθεί ή δυνατότητα νά εκφράζουν τά έρωτήματα, τίς άπόψεις και τούς προβληματισμούς τους για όλα τά φλέγοντα και κρίσιμα ζητήματα της εποχής μας.

12) Ποιό είναι τό αγαπημένο σου άπόφθευγμα;

“Μείζον δέ πάντων ή αγάπη” Σέ αυτά τά υπέροχα λόγια του Άποστόλου Παύλου κρύβεται όλο τό νόημα και ή αξία της ζωής γιατί “Ο Θεός αγάπη έστι”.

13) Ποιό είναι τό αγαπημένο σου χρώμα;

Άγαπώ ιδιαίτερα τό κόκκινο χρώμα και άμέσως μετά τό γαλάζιο.

14) Άν έπρεπε νά συστήσεις τό Χριστό στά παιδιά τί θά τούς έλεγες για Αυτόν;

“Εγώ ειμί ή όδός και ή αλήθεια και ή ζωή”. Τά λόγια αυτά του Ίησου Χριστού μας άποκαλύπτουν όλο τό νόημα και τό μεγαλείο του Θεανθρώπου στην ζωή μας. Ο Χριστός είναι αγάπη, έλπίδα, παρηγοριά, χαρά, ευτυχία, φώς, τό Α και τό Ω της ύπαρξής μας.

15) Ποιός πρέπει νά είναι ό ρόλος της εκκλησίας στην σύγχρονη Έλλάδα;

Η εκκλησία έπαιξε πρωτεύοντα ρόλο στην ιστορία της Έλλάδος διά μέσου των αιώνων. Μέ τό κρυφό σχολειό διατήρησε την Έλληνική γλώσσα την εποχή της τουρκοκρατίας και μέ την εύλογία του Παλαιών Πατρών Γερμανού ξεκίνησε ή επανάσταση

στό ιστορικό μοναστήρι της Αγίας Λαύρας. Σήμερα, στίς δύσκολες στιγμές που περνάει η πατρίδα μας, καλείται η Έκκλησία και πάλι να συμβάλει αποφασιστικά στην σωτηρία της χώρας μας. Σέ ένα κράτος που κυριολεκτικά παραπαίει, η μόνη μας ελπίδα είναι ο Ίησους Χριστός. Η Έκκλησία, λοιπόν, θά πρέπει μέ τόν γλυκό της λόγο νά μᾶς ὀδηγήσει στόν ἕνα καί μοναδικό δρόμο που θά μᾶς βγάλει ἀπό τά σημερινά ἀδιέξοδα. Τό ἔργο που ἐπιτελεῖ εἶναι τεράστιο, ὅμως κατά τήν γνώμη μου, θά πρέπει νά κάνει πιό ἔντονη τήν παρουσία της, γιατί εἶναι ἡ μόνη μας ελπίδα καί διέξοδος. Μέσα στό χάος που ἐπικρατεῖ καί στήν σωρεία τῶν προβλημάτων τῆς κοινωνίας μας, ἀλλά καί τοῦ ἔθνους μας γενικότερα, ἡ Έκκλησία καί ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς. Δυστυχῶς, κάποιοι θέλουν νά βγάλουν τόν Θεό ἀπό τήν ζωή μας καί ἐκεῖ θά πρέπει ἡ Έκκλησία νά ἀντιδράσει καί νά πρωτοστατήσει σέ ἕναν ἀγώνα μαζί μέ ὅλους ἐμᾶς, γιά νά ξαναβροῦμε τήν ἀνθρώπινη ὑπόσταση καί ἀξιοπρέπεια. Εὐχομαι καί προσεύχομαι νά δώσει ὁ Θεός φώτιση σέ ὅλους μας, γιά νά βγοῦμε ἀπό αὐτό τό τέλμα που βρισκόμαστε.

16) Ποιός εἶναι ὁ ἀγαπημένος σου ἅγιος ἢ ἀγία καί γιατί;

Ἀγαπῶ πολύ τόν Ἅγιο Γεράσιμο, ὁ ὁποῖος εἶναι πολιοῦχος τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας μου, τῆς Κεφαλλονιάς. Ἔχω πολύ ὀμορφες ἀναμνήσεις ἀπό τήν νεανική μου ἡλικία, ὅταν πῆγαινα μέ τήν οἰκογένειά μου κάθε χρόνο νά προσκυνήσουμε τόν Ἅγιο. Μάλιστα εἶχαμε μείνει σέ ἕνα κελί στό μοναστήρι καί ἦταν πραγματικά ὑπέροχα. Ἐπίσης, ἀγαπῶ τόν Ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, καθώς καταγόταν ἀπό τό χωριό τῆς μητέρας μου, τήν Ἁγία Σοφία καί ἀπό νεώτερους Ἁγίους, τόν Ἅγιο Νεκτᾶριο, τόν Ἅγιο Πορφύριο καί τόν Ἅγιο Παῖσιο. Ὅλοι πολύ μεγάλοι Ἅγιοι, μέ ἀξιοθαύμαστο βίο.

17) Ποιά εἶναι ἡ μεγαλύτερη εὐλογία καί ποιός ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος γιά τούς ἀνθρώπους;

Πιστεύω ὅτι ἡ μεγαλύτερη εὐλογία γιά τόν ἄνθρωπο εἶναι ἡ υγεία καί ἡ ἀγάπη. Ὅταν κάποιος εἶναι γερός καί μέ τήν ψυχή ἀπό ἀγάπη, τότε ἔχει τά πάντα. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά θεωρῶ ὅτι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος εἶναι ὁ ἐγωισμός καί ἡ ὑπεροψία, γιατί ὑποδουλώνουν τόν ἄνθρωπο καί τόν ἀπομακρύνουν ἀπό τόν προορισμό του.

18) Πῶς θά παρηγοῦσες κάποιον που χάνει τήν πίστη του στόν ἑαυτό του;

Θά τόν συμβούλευα νά στραφεῖ στόν Χριστό, νά προσευχηθεῖ καί εἶναι σίγουρο ὅτι θά βοηθηθεῖ. Ἔρχονται στιγμές που ὅλοι μας λυγίζουμε, γιατί εἴμαστε ἄνθρωποι μέ ἀδυναμίες, ὅμως ἂν ἔχουμε πίστη στό Θεό καί στήριγμα ἀπό τούς ἀγαπημένους μας, ὅλα ἀντιμετωπίζονται.

19) Τί σέ γεμίζει χαρά; Τί σέ στενοχωρεῖ ἰδιαίτερα;

Χαρά παίρνω ἀπό τήν οἰκογένειά μου, ὅλους τούς ἀγαπημένους μου ἀνθρώπους, ἀλλά κυρίως ἀπό τίς δύο λατρεμένες μου ἀνηψούλες, που ὅταν βλέπω αὐτά τά ὑπέροχα γελαστά προσωπάκια, νοιώθω ὅτι εἶμαι ὁ πιό εὐτυχισμένος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Ἀπό μικρή ἀγαποῦσα πολύ τά παιδιά, ὅμως μέ τίς ἀνηψούλες μου εἶναι τό κάτι ἄλλο, εἶναι αἷμα μου καί ὁμολογῶ ὅτι εἶμαι μία χαζοθεία. Ὁ Θεός νά τίς ἔχει πάντα γερές, ὅπως καί ὅλα τά παιδάκια. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, μέ στενοχωρεῖ πάρα πολύ ἡ δυστυχία που ὑπάρχει στόν κόσμο: ὁ πόλεμος, ἡ φτώχεια, ἡ ἀδικία καί τό μίσος που καταστρέφουν τούς ἀνθρώπους. Δέν ἀντέχω νά βλέπω ἀθῶα παιδικά μάτια νά ὑποφέρουν ἀπό πείνα, δίψα καί ἀρρώστιες. Πῶς ἔγινε ὁ κόσμος μας; Εὐχομαι καί προσεύχομαι νά δώσει ὁ Θεός φώτιση σέ ὅλους μας, κυρίως στούς ἰθύνοντες, νά σταματήσει πιά αὐτός ὁ ὀλεθρος καί νά ζήσουν τά παιδιά μας σέ ἕναν καλύτερο κόσμο.

20) Στείλε ἕνα μήνυμα στά παιδιά που διαβάζουν τήν Κιβωτό καί μία εὐχή γιά τόν καινούριο χρόνο.

Νά κρατήσουν τήν φλόγα τῆς πίστες τους ἀναμμένη καί νά κάνουν ὅ,τι μπορούν γιά νά ζήσουν σέ ἕναν καλύτερο κόσμο. Εὐχομαι γιά τήν νέα χρονιά νά ὑπάρχει υγεία, ἀγάπη καί εἰρήνη καί νά ἔρθουν καλύτερες μέρες γιά ὀλόκληρο τόν κόσμο καί ἰδιαίτερα γιά τήν πατρίδα μας, νά βγεῖ ἀπό αὐτή τήν τραγική κατάσταση που βρίσκεται. Καλή καί εὐλογημένη χρονιά.

21) Στείλε μας ἕνα ἀκόμα ὑπέροχο ποίημα ἢ διήγημα.

Σέ λίγες μέρες, πρῶτα ὁ Θεός, θά μποῦμε στήν Μεγάλη Σαρρακοστή. Ἐπέλεξα λοιπόν νά σᾶς στείλω τό «Πάσχα Κυρίου Πάσχα».

